

Iskolánknak ez a 23. tanéve, melyet a munkatársak, a tantestület segítségét, együttműködését, összetartását kérve Isten gondviselő kegyelmébe vetett hittel kezdtünk meg szeptember 1-jén. Számos feladatot rónak ránk emberi törvények, mások által megfogalmazott és belőlünk fakadó elvárások, hiszen "A teher alatt nő a pálma" jelmondat nemcsak az osztálytermekben, hanem a tanári szobában ülőket is kötelezi. A 10 munkaközösség augusztus végén egy teljes hetet szán a tanév rendjét elkészítésére: gondosan összehangolja sok-sok hagyományos vagy éppen csak erre a tanévre vonatkozó programját, versenyét, családi napját, értekezletét, az osztályok és a teljes közösség ünnepi alkalmait, istentiszteleti szolgálatait: buzgólkodnak, a fáradoznak, maguk elé képzelve azokat, akikért mindezt teszik; vajon mi szolgálné legjobban tanulóink lelki, szellemi épülését, vajon hogyan segíthetnénk a szülőknek, vajon milyen területen képezzük magunkat tovább? S gyakran érezzük: nem hiábavaló mindez: ragyogó tekintetek, hálás mosolyok, szülői kézszorítások, s kiváló eredmények a visszajelzések. Ám néha nehézségeket élünk meg, mi magunk is segítségre várunk, emberileg megoldhatatlan, bennünket próbára tevő helyzetekbe kerülünk. Mi azonban tudhatjuk: van kihez fordulnunk, van hová kiáltanunk, van honnan segítséget kérünk. Ami az embernél lehetetlen, az az Úristennel lehetséges, hozzá fordulhatunk, életünket, munkánkat rá bízhatjuk, a megoldás tőle jön: felemeli, kiemeli, átemeli mindenben azokat, akik ezt tőle kérik.

A tanári szoba ajtaja felett bennünket mindennap vezető ige szavaival adhatunk hálát az Úrnak a minden eredményünkért, s kérjük az ő megtartó kegyelmét a mindennap, ebben a tanévben is: „Legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrnak.”/1Kor15,58/